

تولید مقاله

در عرصه
مطالعات
روان‌شناسی

بخش اول

مالکیت و
حقوق مؤلف

ترجمه: امیرحسین سمانی

◀ اشاره

فرهنگ جامعه ما در عرصه ارتباط هنوز غلبه شفاهی دارد. با آنکه مدت‌های مديدة از شیوع کاربری رسانه‌های نوشتاری بهویژه پس از انقلاب اسلامی می‌گذرد و اکنون بالغ بر چهارصد نشریه (رسانه نوشتاری) منتشر می‌شود اما مع الاسف نوشتن و نگارش رسانه به تحریرهای و افراد حرفه‌ای محدود است. مجله رشد مشاور مدرسه در جهت تشویق و ترغیب مخاطبان خود به نوشتن، سلسله بحث‌هایی را در قالب مقاله و... به قدر وسیع و فرصت مجله پی می‌گیرد.

کلیدواژه‌ها: مقاله‌های مروری، مقاله‌های نظری، مقاله‌های روش‌شناسی، موردپژوهی، حجم، عنوان، لحن.

مقدمه

از جمله شاخص‌های پیشرفت و توسعه، تولید علم است، بهویژه تولید علوم کارستی بومی یعنی علوم یا یافته‌های ناظر به حل مسئله‌های بومی، منطقه‌ای فعالی و گره‌گشایی پیچیدگی‌های مربوط به آینده. در سال‌های اخیر پژوهش‌های بسیاری در کشورمان انجام شده که برخی از آن‌ها در قالب پایان‌نامه‌های کارشناسی ارشد یا دکتری و برخی دیگر به صورت کارهای تحقیقی مورد نیاز بوده است. نتایج هر کدام از این‌ها می‌توانند زمینه‌ساز طرح‌ها و برنامه‌هایی در حوزه‌های گوناگون باشد. در حوزه علوم انسانی، خصوصاً روان‌شناسی و مشاوره، نیز تحقیقات متعدد و وسیعی صورت گرفته است که انتشار نتایج این پژوهش‌ها به صورت مقاله موجب آگاهی علاقمندان به این زمینه‌های تخصصی از جدیدترین یافته‌های علمی خواهد شد و زمینه‌آفرینی در تحقیقات جدید را فراهم خواهد آورد و از پژوهش‌های تکراری جلوگیری خواهد کرد. بنابراین، پژوهشگران برای تدوین نتایج پژوهش‌ها و مطالعات خود به صورت مقاله لازم است که با اصول و ساختار علمی مقالات آشنایی داشته باشند.

جهت بهبود بخشیدن هرچه بیشتر به ساختار مقالات، مجله رشد آموزش مشاور مدرسه در نظر دارد که از این شماره ساختار علمی مقاله را براسانی منابع مختلف موجود به خصوص APA (راهنمای تدوین مقالات روان‌شناسی انجمن روان‌شناسی آمریکا) به علاوه‌مندان آموزش دهد. در این مقاله تلاش بر آن بوده است که اصول کلی قابل قبول مجلات علمی مطرح شوند. در تدوین مقاله علمی نه تنها محتوای علمی مهم است بلکه ساختار کلی مقاله بایستی از انسجام و یکدستی برخوردار باشد. از این‌رو، لازم است نویسنده مقاله سبک هماهنگی را در نوشت مقالات علمی رعایت کند.

گونه‌های مقالات

مقالات منتشر شده در مجلات تخصصی اغلب به یکی از این اشکال هستند: گزارش‌های مطالعات تجربی، مقاله‌های مروری، مقاله‌های نظری، مقاله‌های روش‌شناسی و موردپژوهی. اینها انواع اصلی مقاله‌ها را دربرمی‌گیرند.

گزارش‌های مطالعات تجربی به گزارش‌های تحقیق‌های درجه یک (غیر کتابخانه‌ای) اطلاق می‌شود. این گزارش‌ها عمدها شامل بخش‌هایی از روش‌شناسی موجود تمرکز کرده و داده‌های تجربی را فقط به عنوان مثالی از رویکرد مورد بررسی ارائه کنند. مقالات روش‌شناسی باید در سطحی ارائه شوند که در دسترس پژوهشگران زیاد باشند. به علاوه، باید جزئیات کافی ارائه کنند تا پژوهشگران بتوانند امکان کاربرست روش‌شناسی عرضه شده را بر مسئله تحقیق خود بررسی کنند. به علاوه، مقاله باید این امکان را فراهم آورد که خواننده بتواند به نحوی معقول رویکرد پیشنهادی را با سایر رویکردهای جاری مقایسه کرده و نیز آن رویکرد را اجرا کند. در مقالات روش‌شناسی، مطالب بسیار تخصصی (مثل اقتباس‌ها، مدارک اثبات، جزئیات شیوه‌سازی‌ها) را باید در ضمیمه‌ها ارائه کرد تا خوانایی کلی مقاله افزایش یابد.

مطالعات مروری مقالاتی هستند که در آنها مؤلف داده‌های موردی را که در حین کار با یک فرد یا سازمان به دست آورده است، توصیف می‌کند تا مسئله‌ای را به تصویر بکشد، راهی برای حل مسئله‌ای ارائه کند یا نیاز به تحقیقات تجربی یا مباحث نظری را روشن سازد. در نوشن مقالات موردي، مؤلفان به دقت به رعایت توازن میان ارائه مثال‌های فرضی اما مهم از یک طرف و استفاده مسئولانه از اطلاعات محرومانه واقعی مربوط به مورد مطالعه از طرف دیگر توجه می‌کنند. رازداری عموماً به یکی از این دو طریق حفظ می‌شود؛ یکی اینکه اطلاعات توصیفی مربوط به مورد (فرد یا سازمان) در دست مطالعه را آماده کنیم، به آن فرد یا سازمان موضوع پژوهش‌های فعلی به سمت شفاف‌سازی مسئله‌ای خاص را مورد

مقدمه: طرح مسئله مورد بررسی و بیان هدف تحقیق
روش: توصیف روش مورد استفاده برای انجام دادن پژوهش
نتایج: گزارش نتایج حاصل
بحث: تفسیر و بحث پیرامون دلالت‌های ضمنی نتایج (شامل دلالت‌های ضمنی یا کاربردی نتایج حاصل).

توجه قرار می‌دهد. به یک معنی، مقاله مروری حاوی اطلاعاتی تکمیلی، ویژه یا اصلاحی است؛ زیرا مؤلف آن:

- ◀ مسئله مورد نظر را مشخص می‌کند و توضیح می‌دهد;
- ◀ پژوهش‌های قبلی را خلاصه می‌کند تا خواننده را از وضع فعلی پژوهش در حوزه مربوط آگاه سازد;
- ◀ ارتباط‌ها، تضادها، خلاصه و ناسازگاری‌های موجود در نوشه‌های پیشین را مشخص می‌کند و
- ◀ برای مرحله یا مراحل بعدی حل مسئله، پیشنهادهایی ارائه می‌دهد.

عنصر مقاله‌های مروری برخلاف بخش‌های مطالعات تجربی که به صورت زمانی مرتب می‌شوند، بر مبنای ارتباط منطقی‌ای که با هم دارند، سامان می‌یابند.

مقالات نظری مقالاتی هستند که در آنها مؤلف با تکیه بر پیشینه موجود یک تحقیق به نظریه‌پردازی در یکی از حوزه‌ها (مثال روان‌شناسی) اهتمام می‌ورزد. مقالات مروری و مقالات نظری اغلب به لحاظ ساختاری مشابه‌اند اما مقالات نظری داده‌های تجربی را فقط در صورتی عرضه می‌کنند که تأثیری در پرداخت مسائل نظری داشته باشند. مؤلف این نوع مقالات به دنبال ایجاد یک نظریه است تا مفاهیم خاصی را بسط دهد و بهبود بخشد. مؤلف معمولاً نظریه‌ای جدید عرضه می‌کند یا با تحلیل نظریات موجود، معاایب آنها را نشان می‌دهد یا برتری یکی بر دیگری را اثبات می‌کند. در این نوع تحلیل نظری، مؤلف معمولاً هماهنگی درونی و بیرونی نظریه را مورد بررسی قرار می‌دهد؛ یعنی، احتمال خودمناقض بودن نظریه و تضاد آن با شواهد تجربی. بخش‌هایی که مقاله نظری، مانند ارتباط منطقی بین خود سازماندهی می‌شوند.

مقالات روش‌شناسی مقالاتی هستند که رویکردهای جدید روش‌شناسی، نسخه‌های اصلاح‌شده روش‌های موجود، و بحث‌های پیرامون رویکردهای تحلیل کتی داده‌ها را به جامعه پژوهشگران عرضه می‌کنند. چنین مقالاتی می‌بایست بر رویکرد تحلیلی داده‌ها با رویکرد روش‌شناسی موجود تمرکز کرده و داده‌های تجربی را فقط به عنوان مثالی از رویکرد موردن بررسی ارائه کنند. مقالات روش‌شناسی باید در سطحی ارائه شوند که در دسترس پژوهشگران زیاد باشند. به علاوه، باید جزئیات کافی ارائه کنند تا پژوهشگران بتوانند امکان کاربرست روش‌شناسی عرضه شده را بر مسئله تحقیق خود بررسی کنند. به علاوه، مقاله باید این امکان را فراهم آورد که خواننده بتواند به نحوی معقول رویکرد پیشنهادی را با سایر رویکردهای جاری مقایسه کرده و نیز آن رویکرد را اجرا کند. در مقالات روش‌شناسی، مطالب بسیار تخصصی (مثل اقتباس‌ها، مدارک اثبات، جزئیات شیوه‌سازی‌ها) را باید در ضمیمه‌ها ارائه کرد تا خوانایی کلی مقاله افزایش یابد.

مطالعات مروری مقالاتی هستند که در آنها مؤلف داده‌های موردی را که در حین کار با یک فرد یا سازمان به دست آورده است، توصیف می‌کند تا مسئله‌ای را به تصویر بکشد، راهی برای حل مسئله‌ای ارائه کند یا نیاز به تحقیقات تجربی یا مباحث نظری را روشن سازد. در نوشن مقالات موردي، مؤلفان به دقت به رعایت توازن میان ارائه مثال‌های فرضی اما مهم از یک طرف و استفاده مسئولانه از اطلاعات محرومانه واقعی مربوط به مورد مطالعه از طرف دیگر توجه می‌کنند. رازداری عموماً به یکی از این دو طریق حفظ می‌شود؛ یکی اینکه اطلاعات توصیفی مربوط به مورد (فرد یا سازمان) در دست مطالعه را آماده کنیم، به آن فرد یا سازمان موضوع پژوهش‌های فعلی به سمت شفاف‌سازی مسئله‌ای خاص را مورد

بخش‌های یک نوشه

بیشتر مقالات علمی که در حوزه روان‌شناسی چاپ می‌شوند، گزارش‌های مطالعات تجربی هستند و به همین دلیل، این بخش بررسی نحوه آماده‌سازی آنها را در دستور کار قرار می‌دهد.

صفحة عنوان

عنوان، عنوان باید ایده اصلی مقاله را به صورت ساده و در صورت امکان منطبق با سبکی متعارف و جذاب بیان کند. در عین حال، می‌بایست بیانی موجز از موضوع اصلی باشد و مسائل نظری یا متغیرهای عمده تحقیق و ارتباط میان آنها را مشخص کند. مثالی از یک عنوان خوب: «تأثیر حروف مبدل در سرعت خواندن».

عنوان می‌بایست به تنها یکی، کاملاً روشنگر باشد. باوجود آنکه کارکرد اصلی عنوان آگاهی دادن به خواننده در مورد تحقیق انجام شده است، برای خلاصه کردن محتوای یک مقاله بهمنظور چکیده‌سازی و استفاده در سرویس‌های اطلاع‌رسانی، مانند پایگاه‌های داده‌سایک اینفو^۱ و چکیده‌های روان‌شناسی APA^۲، نیز به کار می‌رود. عنوانی خوب را به سادگی می‌توان به عنوان کوتاهی که در فرایند چاپ از آن استفاده می‌شود، تبدیل کرد.

عنوان‌ها معمولاً در مبنای مرجع بی‌شماری گردآوری و فهرست می‌شوند. بنابراین در عنوان، از کاربرد کلمات فاقد بار معنایی پرهیز کنید؛ آنها موجب افزایش طول عنوان شده و فهرست‌نویسان را به خطای اندانزد. برای مثال، کلماتی مانند روش و نتایج معمولاً در عنوان درج نمی‌شوند. همچنین نباید عنوان را با عبارت‌های زائدی چون «مطالعه‌ای در» یا «پژوهشی تجربی در» آغاز کرد. از به کار بردن مخفف‌های در عنوان خودداری کنید؛ بیان کامل تمام اصطلاحات به فهرست‌سازی دقیق و تمام مقاله مورد نظر کمک می‌کند. طول بیشنهادی برای یک عنوان، ده تا دوازده کلمه است.

مالک مقاله

مؤلفان یک اثر تحقیقی منتشر شده، کسانی هستند که در ایجاد داده‌ها و مفاهیم و نیز تفسیر نتایج آن، سهم عمده داشته و مسئولیت اصلی را بر عهده دارند (هات، ۱۹۸۷). عنوان مؤلف نه تنها به افرادی که وظیفه اصلی نوشنی مطلب را بر عهده دارند تعلق می‌گیرد بلکه کسانی را نیز که کمک‌های علمی مهمی به فعالیت پژوهشی موردنظر ارائه کرده‌اند، شامل می‌شود. مفهوم مذکور حق تأییف در نوشتن اصول اخلاقی روان‌شناسی و قانون اجرای [تحقیق] (APA، ۱۹۹۲a)، اصل ۶-۲۳ مورد بحث قرار گرفته است.

به منظور جلوگیری از سوءتفاهم و نیز حفظ شئون و روابط حرفماهی، شایسته است که در هر پژوهش تحقیقاتی، در اسرع وقت، بر سر برخی موارد توافق حاصل شود؛ مواردی همچون افرادی که در زمرة مؤلفان اثر قرار خواهند گرفت، ترتیب نام مؤلفان و کسانی که به کوئنهای دیگر از آنها یاد می‌شود. نام مؤلف (بایلین) و سازمانی که به آن وابسته است. هر نوشه‌ای دارای یک بایلین است که از دو بخش تشکیل شده است: نام مؤلف و سازمان یا مؤسسه‌ای که پژوهش در آن صورت پذیرفته است (بدون استفاده از کلماتی چون توسط یا از).

● نام مؤلف (بایلین)، شکل مناسب ذکر نام مؤلف به صورت نام، نام (های) وسطی و نام خوانوادگی؛ این نوع ثبت‌نام، احتمال اشتیاه در تعیین هیئت مؤلف را کاهش می‌دهد. به منظور کمک به پژوهشگران و نیز متصدیان کتابخانه‌ها، در تمام فعالیت‌های حرفه‌ای نام خود را به شکلی ثابت درج کنید؛ یعنی مثلاً از ذکر نام کامل در یک اثر و مخفف نام در اثری دیگر پرهیز کنید. تمام عنوان‌های رسمی (مانند کتر، پروفسور) و مدارج دانشگاهی (مانند دکتر روان‌شناس و غیره) را هم قلم بگیرید.

وابستگی‌های سازمانی؛ این وابستگی معرف جایی است که پژوهش در آن صورت گرفته و معمولاً یک مؤسسه است. فقط در صورتی نام دو مؤسسه

کتبی دریافت کنیم. گزینه دیگر مخدوش و مبهم کردن هویت آن فرد (یا سازمان) است تا نه آن فرد و نه کسانی که او را می‌شناسند، قابل تشخیص نباشد. این نوع از مبهم و مخدوش کردن هویت موردهای در دست مطالعه مقوله‌ای حساس است، زیرا بسیار مهم است که در این میان، متغیرهای مریوط به پدیده تحت بررسی را تغییر ندهیم. بهمنظور پرهیز از این وضع، سه راهبرد کلی به وجود آمده‌اند: (۱) تغییر دادن بعضی مشخصات معین مورد در دست تحقیق، (۲) محدود کردن توصیف مشخصاتی معین، (۳) مبهم نمودن ویژگی‌های جزئی فرد یا سازمان مورد مطالعه با اضافه کردن اطلاعات غیرواقعی.

دیگر انواع مقاله‌ها عبارت‌اند از گزارش‌های خلاصه، مقاله‌های حاوی شرح و پاسخ به مقالات پیش‌تر منتشر شده، و تکنیکاری‌ها. به رغم آنکه محتوای این نوع مقالات متفاوت است، این نوشه‌ها می‌بایست بر مبنای خطوط کلی ارائه شده در بندهای قبل، دارای انسجام و منطق درونی باشند. مؤلفان می‌بایست جهت کسب اطلاعات بیشتر در مورد این مقالات، به مجله‌ای که قصد انتشار اثر خود را در آن دارند، مراجعه کنند.

مقالات منتشر شده در مجلات تخصصی اغلب به یکی از این اشکال هستند: گزارش‌های مطالعات تجربی، مقاله‌های موروثی، مقاله‌های نظری، مقاله‌های روش‌شناختی و مورده‌پژوهی. اینها انواع اصلی مقاله‌های دربرمی‌گیرند

حجم، عنوان‌بندی‌ها و لحن مقاله

پیش از اینکه شروع به نوشنی مقاله کنید، می‌بایست به این سه ویژگی

عده مقالات علمی توجه داشته باشید: حجم مقاله، عنوان‌بندی‌ها و لحن. حجم؛ حجم معمول مقالات را در مجله‌ای که قصد انتشار اثر خود را در آن را دارد، مشخص کنید. از این میزان تجاوز نکنید؛ مگر اینکه در حال نوشنی تکنیکاری یا نوع دیگری از مقالات غیرمتعارف باشید. بهمنظور محاسبه تعداد صفحات چاپی مقاله خود در هر یک از مجله‌ها تعداد صفحات نوشت‌تان را تقسیم بر چهار کنید (عنی ۱ صفحه چاپی = ۴ صفحه دست نوشته).

نگارش در حوزه گستردگای از موضوعات، اغلب موجب ابهام در مقصود اصلی نویسنده می‌شود. نوشه‌های طولانی را می‌توان در بیشتر مواقع با خلاصه‌سازی، بهبود بخشدید. اگر مقاله‌ای بیش از حد طولانی است، می‌توانید به چند طریق آن را کوتاه کنید: بیان شفاف و صریح نکات، محدود کردن بحث به مسئله خاص تحقیق، حذف یا ادغام جدول‌ها، حذف مطالبی که در چند بخش تکرار شده‌اند، و نوشت‌تان جمله‌ها به صورت معلوم (به جای مجھول).

عنوان‌بندی؛ ایده‌هایی را که قصد ارائه‌شان را دارید، بدقت با رعایت سلسه مراتب فهرست کنید و از عنوان‌بندی‌ها برای نشان دادن این ترتیب و درجه‌آهمیت آنها استفاده کنید. عنوان‌ها در فهم ساختار مقاله و اهمیت نسبی بخش‌های مختلف آن به خواننده کمک می‌کنند.

لحن، با وجود آنکه متن علمی به شکل ظاهری با متن ادبی تفاوت دارد، نیازی نیست و نباید که فاقد سبک نگارش یا ملال آور باشد. در توصیف پژوهش خود، ایده‌ها و یافته‌هایتان را به طور مستقیم بیان کنید اما با اتخاذ سبکی جذاب، حضور و درگیری خود را در مسئله نشان دهید. متن علمی اغلب جایگاه پژوهشگران مختلف را مورد مقایسه قرار می‌دهد. این تفاوت‌ها را می‌بایست به طریقی حرفه‌ای و با پرهیز از سنتیزه‌جویی بیان کرد؛ برای مثال، جمله «فرهادی و اعتمادی... را مدد... نظر قرار ندادند». قابل پذیرش است اما جمله «فرهادی و اعتمادی... را کاملاً نادیده انگاشتند» چنین نیست.

کنید و در فهرست منابع اطلاعات کامل آن منابع را ارائه دهید.

● **مختصر و مفید بودن:** سطح اطلاع‌رسانی تمام جملات، به ویژه جمله اول چکیده، را تا حد ممکن بالا برید. چکیده‌ها نباید بیش از ۱۲۰ کلمه باشند. چکیده را با ذکر مهم‌ترین اطلاعات آغاز کنید (توجه داشته باشید که تکرار عنوان باعث به هدر رفتن فضای شود). مهم‌ترین اطلاعات ممکن است هدف، فرضیه، ادعای اصلی مقاله یا نتایج و نتیجه‌گیری‌ها باشد. در چکیده مقاله خود، حداکثر چهار یا پنج مورد از مهم‌ترین مفاهیم، یافته‌ها یا دلالت‌های ضمنی را درج کنید.

روش‌های موجزتر کردن:

● برای ذکر تمامی شماره‌ها از ارقام استفاده کنید؛ مگر اینکه شماره موردنظر در ابتدای جمله قرار گرفته باشد (سعی کنید جمله‌ای را که با یک شماره شروع می‌شود، به گونه‌ای بازنویسی کنید که نیازی به درج شماره به حروف نباشد).

● به راحتی از شکل مخفف تعبیر استفاده کنید (برای مثال از ر.ک. به جای «رجوع کنید به»). در این صورت، لازم است تمام مخفف‌هایی را که می‌بایست توضیح داده شوند، اولین باری که در متن به کار می‌برید، توضیح دهید.

● از وجه معلوم (به جای مجهول) استفاده کنید. در عین حال از به کار بردن ضمایر شخصی مانند من و ما بپرهیزید.

● پرهیز از ارزیابی: به جای ارزیابی گزارش کنید؛ به محتوای بدنه مقاله مطلب یا نکته‌ای اضافه نکنید.

● انسجام و خوانایی: با نثری شفاف و نیرومند بنویسید. از افعال به جای معادله‌ای اسمی آنها و از وجه معلوم به جای وجه مجهول استفاده کنید. برای توصیف نتایجی که کاربست مستمر دارند یا توصیف نتایج استخراج شده از زمان حال استفاده کنید. زمان گذشته را نیز برای توصیف متغیرهای دست‌کاری شده می‌تواند به کار ببرید. به جای سوم شخص، از اول شخص استفاده کنید. از به کار بردن تکیه کلام‌ها و عبارت‌های فاقد اطلاعات واقعی (مانند دلالت‌های ضمنی «مورود بحث قرار گرفتن» و «نتیجه گرفته شده است که») بپرهیزید.

چکیده گزارشی از یک پژوهش تجربی باید در بردارنده موارد زیر باشد:

◀ مسئله مورد بررسی، تا حد امکان در قالب یک جمله،
◀ شرکت‌کنندگان یا اشخاص مورد بررسی، با مشخص کردن ویژگی‌های مستقیم آنها مانند تعداد، نوع، سن، جنس، و دسته و گونه؛
◀ روش آزمایش، مشتمل بر وسیله، فرایندهای جمع‌آوری داده‌ها، نام کامل آزمون، نام‌های کلی کامل و دوز و طریقه به کار گیری تمام داروها (به ویژه وقتی دارویی جدید است یا در مطالعه مورد نظر نقش اساسی بازی می‌کند)؛

را ذکر کنید که هر دوی آنها در تأمین اعتبار پژوهش حائز نقش بوده باشند. نام بیش از دو مؤسسه را ذکر نکنید. در صورتی که مؤلفی فاقد واستگی سازمانی است، صرفاً محل اقامت او را در زیر نامش درج نمایید. اگر واستگی سازمانی مؤلف بعد از انجام دادن پژوهش تغییر کرده است، در پخش یادداشت مؤلف، واستگی فعلی او را درج نکنید. اگر پژوهش توسط دو یا چند نفر صورت گیرد و همه آنها به یک دانشگاه یا مؤسسه واسته باشند، نام مؤسسه یک بار و به دنبال نام مؤلفان ذکر می‌شود.

در صورتی که هر یک از مؤلفان به سازمان خاصی واسته باشند، باید بعد از نام هر یک از آنان، بلافصله نام مؤسسه‌ای که به آن واسته‌اند، ذکر شود. ترتیب قرار گرفتن نام مؤلفان معمولاً متناسب با میزان مشارکت آنان در انجام پژوهش است اما اگر میزان مشارکت همه افراد در اجرای پژوهش یکسان باشد، اسمی آنان به ترتیب حروف الفبا می‌آید.

عنوان ذکر شده در بالای صفحات چاپ شده پژوهش: این عنوان مخفف عنوان اصلی است و در بالای تمام صفحات درج می‌شود تا مقاله موردنظر را برای خواننده مشخص کند. عنوان باد شده با احتساب حروف، نقطه‌گذاری‌ها و فاصله بین کلمات، می‌بایست حداکثر پنج‌جاگه کاراکتر باشد.

چکیده

چکیده عبارت است از خلاصه‌ای جامع و موجز از محتویات مقاله؛ چکیده امکان مسح اجمالی محتوای مقاله را برای خوانندگان فراهم می‌کند. به علاوه، همچون عنوان به سرویس‌های اطلاع‌رسانی و فهرست‌نویسی این امکان را می‌دهد که مقالات را فهرست و بازخوانی کنند.

یک چکیده به دقت تهیه شده می‌تواند به مهم‌ترین بند مقاله شما تبدیل شود. اولین تماس بیشتر افراد با یک مقاله از راه مطالعه چکیده آن بر روی نمایشگر رایانه برقرار می‌شود. این اتفاق معمولاً در حین بررسی پیشینیه پژوهش از خلاصه یک سیستم الکترونیکی فراخوانی چکیده‌هار خ می‌دهد. خوانندگان اغلب بر مبنای چکیده در مورد خواندن تمام مقاله تصمیم می‌گیرند؛ این مسئله هم در حالتی که خواننده در حال ورق زدن مجله است و هم در حالتی که از رایانه استفاده می‌کند، صادق است. چکیده باید حاوی اطلاعات فشرده و در عین حال سازمان‌یافته، خوانای مختصر، و جامع باشد. به علاوه، استفاده از کلیدوازه‌های فراوان در چکیده امکان اینکه خواننده آنها را سریع تر پیدا کند، افزایش می‌دهد. چکیده خوب دارای خصوصیات زیر است.

● **دقت:** از اینکه چکیده به درستی مبین هدف و محتوای مقاله است، اطمینان حاصل کنید. از ذکر اطلاعاتی که در بندۀ مطرح نمی‌شوند، بپرهیزید. اگر مطالعه حاضر پژوهشی متقدم را بسط می‌دهد یا تکرار می‌کند، این مطلب را در چکیده بیان کنید و نام مؤلف (سر نام، اسم کوچک به همراه نام خانوادگی) و سال چاپ را درج نمایید. مقایسه چکیده و خلاصه رئوس مقاله روشنی مناسب برای برآورده دقت چکیده است.

● **خودکفایی:** تمام مخفف‌ها (به استثنای واحدهای اندازه‌گیری) را تعریف کنید. نام آزمون‌ها و داروها را بطور ساده بیاورید (برای داروها از نام‌های کلی استفاده کنید). اصطلاحات ویژه را تعریف کرده به جای نقل قول، بازنویسی کنید. نام مؤلفان (سر نام اسامی کوچک و خانوادگی) و تاریخ‌های چاپ را در هنگام نقل قول از سایر نوشتۀ‌ها ذکر

یافته‌ها، مشتمل بر سطح معنی‌داری آماری؛ و
نتیجه‌گیری‌ها و دلالت‌های ضمنی یا کاربردها.

چکیده یک مقاله موروری یا نظری باشد موارد زیر را مطرح کند:

- ◀ موضوع، در یک جمله؛
- ◀ هدف، فرضیه، سازه چارچوب بخش و قلمرو (جامع یا منتخب) مقاله؛
- ◀ منابع استقاده شده (مثلاً مشاهدات شخصی، نوشتۀای منتشر شده)؛
- ◀ نتایج مربوطه.

چکیده یک مقاله روش‌شناختی می‌باشد موارد زیر را مطرح نماید:

- ◀ رده کلی روشی که ارائه شده یا مورد بحث قرار گرفته است؛
- ◀ ویژگی‌های اساسی روش پیشنهاد شده؛
- ◀ دامنة کاربرد روش پیشنهاد شده؛ و
- ◀ رفتار روش مورد نظر، از جمله توان و استقامت آن در برابر نقص پیش‌فرضها.

چکیده یک مورد پژوهشی می‌باشد موارد زیر را مطرح سازد:

- ◀ موضوع مورد بررسی و ویژگی‌های مرتبط فرد یا سازمان ارائه شده؛
- ◀ ماهیت پاراچول مسئله تحقیق به همراه مثالی از مورد مطالعه شده؛ و
- ◀ پرسش‌های طرح شده جهت پژوهش‌ها یا نظریه‌پردازی‌های آتی

چکیده‌ای که دقیق، موجز و حاوی اطلاعات مفید بوده و به سادگی قابل درک است، تعداد مخاطبان مقاله شما و امکان فراخوانی آن را در آینده بالا می‌برد. فقط می‌توانید یک نسخه از چکیده ارائه کنید. اگر چکیده شما از حد ۱۲۰ کلمه تجاوز کند، ممکن است چکیده نکارها در برخی از سرویس‌های فرعی آن را کوتاه کنند تا با پایگاه‌های داده‌شان منطبق شود. این می‌تواند به قابلیت بازیابی چکیده آسیب برساند.

مقدمه

طرح مسئله. بدنۀ یک مقاله با مقدمه آغاز می‌شود. در مقدمه، مسئله معین مورد بررسی مطرح می‌گردد و راهبرد پژوهشی برای حل آن توصیف می‌شود. از آنجا که مقدمه به دلیل موقعيتمنش در مقاله شناخته می‌شود (در ابتدای بدنۀ مقاله)، فاقد عنوان (مقدمه) است. پیش از نوشتند مقدمه به این مسائل توجه کنید.

- ◀ چرا این مسئله حائز اهمیت است؟
- ◀ فرضیه و طرح آزمایشی به چه طریق با مسئله مورد نظر مرتبط‌اند؟
- ◀ دلالت‌های ضمنی نظری مطالعه حاضر چیستند و این مطالعه چه ارتباطی با پژوهش‌های پیشین این حوزه دارد؟
- ◀ کدام گزاره‌های نظری مورد آزمایش قرار گرفته‌اند و آنها چه طور استخراج شده‌اند؟

یک مقدمه خوب در دو یا سه بند به این سؤال‌ها پاسخ می‌دهد و با خلاصه‌سازی استدلال‌ها و داده‌های مرتبط، این امکان را برای خواننده فراهم می‌آورد که درکی کامل از کارهای صورت پذیرفته و دلیل‌شان داشته باشد.

مشخص کردن پیش‌زمینه؛ پیشینۀ تحقیق را مطرح کنید اما از ارائه مورور تاریخی کامل و فراگیر بپرهیزید. فرض کنید که خواننده شما در این زمینه پژوهشی مطلع است و به خلاصه‌ای از تمام کارهای صورت گرفته نیازی ندارد. موروری عالمانه بر مطالعات پیشین، زمینه‌ساز تاریخچه‌ای در

پیش از اینکه شروع به نوشنامه کنید، می‌بایست به این سه ویژگی عمده مقالات علمی توجه داشته باشید: حجم مقاله، عنوان‌بندی‌ها و لحن

خور است و موجب به رسمیت شناختن تقدم پژوهشگران پیشین خواهد شد. ارجاع درون متنی به مطالعات قبلی که با پژوهش فعلی مرتبط‌اند و مشخصات آنها، بخشی از مسؤولیت علمی و پژوهشی مؤلف است و برای حصول دانشی رو به رشد و تراکم ضرورت دارد. در عین حال، فقط به منابعی ارجاع دهید که ارتباط ویژه‌ای با تحقیق شما دارند، نه آنها‌ی که ارتباط‌شان با تحقیق کلی یا ناچیز است. اگر در صدد خلاصه‌سازی کارهای پیشین هستید، از درج جزئیات غیرضروری بپرهیزید. در عوض، می‌توانید بر یافته‌های مرتبط با کار خود، مسائل روش‌شناختی مرتبط و نتایج عمدۀ تأکید کنید. در صورت امکان، خواننده را به مطالعات موروری موضوع مورد نظر ارجاع دهید.

پیوستگی منطقی میان کارهای پیشین و کار فعلی را نشان دهید. مسئله را آنقدر مبسوط و شفاف توضیح دهید که گستره وسیعی از مخاطبان حرفه‌ای آن را بفهمند. اجازه ندهید که ابیاز باعث شود جمله‌ای بنویسید که فقط برای متخصصان قابل درک باشد.

مباحث چالش‌برانگیز مرتبط با مقاله را به گونه‌ای منصفانه مطرح کنید. جمله‌ای ساده که صرفاً بیانگر این است که مطالعاتی به خصوص، از یک نتیجه و برخی دیگر از نتیجه دیگری پشتیبانی می‌کنند، بهتر از بحثی شدید و بی‌پایان است. جدا از نظر شخصی‌تان، از عداوت و ارائه استدلال‌های شخصی‌ساز در طرح یک مباحثه خودداری کنید. از اقدام به دفاع از موضع خود یا توجیه پژوهش‌تان با تسلی به نقل قول از مراجعی که خارج از متن بحث‌اند، بپرهیزید.

هدف و دلایل اساسی تحقیق را بیان کنید؛ پس از آنکه مسئله را طرح و پیشینۀ پژوهش‌های مرتبط را مهیا کردید، نوبت به آن می‌رسد که رویکرد خود در حل مسئله را شرح دهید. این را در جملات پایانی بنددهای مقدمه بیان کنید. در این نقطه، ارائه تعریفی از متغیرهای پژوهش و بیانی رسمی از فرضیه شما باعث شفافیت مقاله می‌شود. پرسش‌های زیر را در پایان مقدمه در نظر داشته باشید: برای دست کاری کدام متغیرها طرح‌ریزی کردم؟ انتظار چه نتایجی را داشتم و چرا انتظار آنها را داشتم؟ منطق پیش‌تجمله «چرا انتظار آنها را داشتم؟» را باید شفاف کرد. دلیل اساسی هر فرضیه را به‌طور شفاف مشخص کنید.

بی‌نوشت

- 1- psycinfo
2- American psychological association

منابع

- 1- Publication manual of the American psychological association, fifth edition october 2002, American psychological association, washington DC